

عنوان مقاله:

تجربه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی ایران: فراتحلیل اثربخشی آموزش الکترونیکی در مقایسه با آموزش حضوری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد شریفی - دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی، گروه روان شناسی تربیتی و تحولی، دانشکده ی روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

جلیل فتح آبادی - گروه روان شناسی تربیتی و تحولی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

امید شکری - استادیار، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، گروه روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی

شهلا پاکدامن - دانشیار، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، گروه روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی ایران انجام شد. روش این پژوهش فراتحلیل است و جامعه ی آماری شامل مقالات دارای مرتبه ی علمی - پژوهشی منتشر شده در پایگاه های اطلاعاتی داخلی از سال ۱۳۸۹ تا سال ۱۳۹۶ می باشد. برای جمع آوری اطلاعات، پس از مرور نظام مند مطالعات انجام شده و بر اساس ملاک های ورود و خروج تعیین شده، تعداد ۴۵ پژوهش انتخاب شد و اطلاعات این پژوهش ها در چک لیست فراتحلیل جمع آوری گردید. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل حساسیت، نمودار کیفی، مدل های ثابت و تصادفی و تحلیل ناهمگنی با استفاده از نرم افزار CMA استفاده شد. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که آموزش الکترونیکی از اثربخشی بیشتری نسبت به آموزش حضوری برخوردار است به این صورت که پس از حذف داده های پرت، و اندازه اثر ترکیبی ۴۵ مطالعه برابر با ۰/۴۸۳ بود که بر اساس معیار کوهن این مقدار، گویای یک اندازه اثر متوسط می باشد. همچنین نتایج نشان داد که در پژوهش هایی که آزمودنی ها از نوع دانش آموز بودند، متغیر وابسته از نوع مهارتی و روش نمونه گیری، روش تصادفی بود، اثربخشی آموزش الکترونیکی بیشتر بود. بر اساس یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که آموزش الکترونیکی می تواند جایگزین مناسبی برای آموزش حضوری باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش الکترونیکی، آموزش حضوری، فراتحلیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1852126>

